

U Zagrebu 23. listopada 2025. godine

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Zagreb, Savska cesta 62

Putem

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU - STALNA SLUŽBA U KARLOVCU

Karlovac, Trg hrvatskih branitelja 1/II

Poslovni broj: **St-3052/2024**

Vjerovnik: **Luxury Yachting d.o.o.** sa sjedištem na adresi Radnička cesta 37B, Zagreb , OIB: 54288671844

Dužnik: **A-MORE YACHTS d.o.o.**, sa sjedištem na adresi Ulica Vojina Bakića 10, Zagreb, OIB: 44800651850

ŽALBA

Uvod

1. Vjerovnik, putem punomoćnika, izjavljuje žalbu na rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu od 10. listopada 2025. godine poslovni broj St-3052/2024-167 (dalje u tekstu: „**Rješenje**“) iz svih žalbenih razloga, a kako će biti pojašnjeno u nastavku.
2. Pobijanim Rješenjem, prvostupanjski je sud produžio rok za dovršenje predstečajnog postupka i produžio trajanje zabrane provedbe ovršnih postupaka i postupaka osiguranja u odnosu na Dužnika do donošenja odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske povodom uložених žalbi na rješenje prvostupanjskog suda o potvrdi plana restrukturiranja.
3. Prvostupanjski sud ovakvu odluku ne temelji ni na jednoj zakonskoj odredbi, već isključivo na zahtjevu Dužnika, što je vidljivo iz obrazloženja pobijanog Rješenja. Naime, prvostupanjski sud, osim što ponavlja navode Dužnika, niti jednom riječju ne obrazlaže na temelju čega je produžio rokove koji

se po Stečajnom zakonu više ne mogu produžiti. U tom smislu, prvostupanjski sud samo paušalno navodi „uzevši u obzir iznesene navode te okolnost da je predmet dostavljen na odlučivanje višem sudu povodom žalbi (...), to je sud dopustio produženje roka za završetak predstečajnog postupka i produženje trajanja zabrane provedbe ovršnih postupaka i postupaka osiguranja“.

4. Takvo postupanje prvostupanjskog suda predstavlja očitu i grubu povredu zakona, budući da je donesena odluka u potpunosti proizvoljna i arbitrarna te u suprotnosti s temeljnim načelima zakonitosti, pravne sigurnosti i zaštite prava vjerovnika u predstečajnom postupku. Konkretno, pri donošenju pobijanog Rješenja, prvostupanjski sud počinio je niz bitnih povreda pravila postupka te je pogrešno primijenio materijalno pravo, odnosno odredbe Stečajnog zakona, što je rezultiralo značajnim narušavanjem zakonitosti postupka i povredom prava vjerovnika u postupku.

Pogrešna primjena odredbi Stečajnog zakona

5. Člankom 63. Stečajnog zakona propisano je da se predstečajni postupak mora završiti najkasnije u roku od 120 dana od dana otvaranja predstečajnog postupka. Iznimno, sud može, na prijedlog dužnika, vjerovnika ili povjerenika, dopustiti produženje roka najviše za daljnjih 180 dana ako smatra da je postignut napredak u pregovorima o planu restrukturiranja i da postoji vjerojatnost uspješnog okončanja predstečajnog postupka. Nakon isteka navedenih rokova, odnosno maksimalnih 300 dana, Stečajni zakon ne dopušta daljnje produljivanje roka za dovršetak postupka, stoga se predstečajni postupak mora obustaviti.
6. U tom pogledu, sudska praksa je jasna. Primjerice, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u rješenju poslovni broj 233/2024-2 od 17.1.2024. u tom pogledu ističe:

*Prema izričitoj odredbi članka 63. stavka 1. SZ-a, predstečajni postupak **mora se završiti** najkasnije u roku od 120 dana od dana otvaranja predstečajnog postupka. Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, sud može, na prijedlog dužnika, vjerovnika ili povjerenika, dopustiti produženje roka **najviše** za daljnjih 180 dana ako smatra da je postignut napredak u pregovorima o planu restrukturiranja i da postoji vjerojatnost uspješnog okončanja predstečajnog postupka (stavak 2.). Sud može obustaviti predstečajni postupak ako je dužnik pridonio dužem trajanju predstečajnog postupka od rokova iz stavaka 1. i 2. ovoga članka (stavak 3.).*

*U konkretnom je slučaju predstečajni postupak pravilno obustavljen, sukladno odredbi članka 64. stavka 1. točke 6. SZ-a, **nakon proteka više od 300 dana, dakle protekom zakonom predviđenog maksimalnog trajanja predstečajnog postupka**, a iz navedenog opisa postupanja dužnika proizlazi pravilnost ocjene prvostupanjskog suda dužnik je svojim ponašanjem pridonio dužem trajanju predstečajnog postupka od 120 dana, pri čemu su ispunjeni uvjeti iz članka 63. stavka 3. SZ-a, neovisno o objektivnim okolnostima preseljenja suda i štrajka sudaca i službenika.*

Dokaz: rješenje Visokog trgovačkog suda posl. br. 233/2024-2 od 17.1.2024.

Ova odluka predstavlja samo jedan od primjera u kojem je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske zauzeo jednoobrazan stav o maksimalnom trajanju predstečajnog postupka, stvarajući dosljednu sudska praksu u skladu sa zakonom.

7. Dakle, iz citirane odluke i odredbi Stečajnog zakona potpuno je jasno da maksimalno trajanje predstečajnog postupka iznosi 300 dana te da ne postoji zakonska mogućnost produženja tog roka.
8. Isto vrijedi i za zabranu vođenja ovršnih postupaka i postupaka osiguranja. Prema članku 68. Stečajnog zakona, danom otvaranja predstečajnog postupka prekidaju se svi ovršni postupci i postupci osiguranja, a zabranjuje se i pokretanje novih postupaka protiv dužnika u vezi s tražbinama koje su obuhvaćene predstečajnim postupkom. Ova zabrana traje 120 dana, uz mogućnost dva produženja od po 90 dana (ukupno 180 dana), i to isključivo na temelju prijedloga podnesenog najmanje 15 dana

prije isteka prethodnog roka. Stoga, ukupno trajanje zabrane ovršnih postupaka i postupaka osiguranja ne može premašiti 300 dana.

9. Unatoč jasnim odredbama Stečajnog zakona, prvostupanjski sud Rješenjem proizvoljno i nezakonito dopušta produženje rokova preko maksimalnog trajanja predstečajnog postupka te trajanja zabrane vođenja ovršnih postupaka i postupaka osiguranja.
10. Naime, predmetni predstečajni postupak otvoren je 24.12.2024.. Prvostupanjski je sud rješenjem od 1.4.2025. produžio rok za daljnjih 180 dana za završetak postupka te je istovremeno produžio i trajanje zabrane vođenja ovršnih postupaka i postupaka osiguranja. Nadalje, rješenjem od 2.7.2025. sud je ponovno produžio trajanje zabrane ovršnih postupaka i postupaka osiguranja za dodatnih 90 dana.
11. Dakle, rokovi predviđeni člancima 63. i 68. Stečajnog zakona u ovom su postupku maksimalno produženi, te je konačni zakonski rok od 300 dana od otvaranja predstečajnog postupka istekao 20.10.2025., čime su se stekli svi uvjeti za obustavu postupka. Unatoč tome, prvostupanjski sud je rješenjem proizvoljno i nezakonito odlučio produžiti navedene rokove na neodređeno vrijeme, čime je ozbiljno povrijeđena zakonitost postupka, pravna sigurnost i prava vjerovnika.
12. Dodatno, iz stanja spisa je potpuno jasno da je nepotrebno dugom trajanju ovog postupka isključivo pridonijelo ponašanje Dužnika, koji je dvaput odgađao ročište za glasovanje o planu restrukturiranja kako bi izbjegao rezultate glasovanja i postigao većinu na nedopušten način, iako Stečajni zakon ne predviđa takvu mogućnost. Nadalje, Dužnik je triput mijenjao plan restrukturiranja i prigodno krojiio razrede vjerovnika kako bi osigurao željenu većinu, i općenito svojim netransparentnim postupcima značajno produljio trajanje postupka. Na sve ove nepravilnosti već je ukazano u podnescima vjerovnika i žalbi Michaela Steimanna protiv rješenja o potvrđi plana restrukturiranja od 30.9.2025., što je jasno razvidno iz sudskog spisa i e-oglasne ploče suda.

Dokaz: uvid u spis

13. Iz stanja spisa vidljivo je da je sud odobravao odgode ročišta mimo propisanih zakonskih okvira i rokova, i to na rokove gotovo dvostruko duže od dopuštenih, pri čemu ni u jednom trenutku nije proveo stvarnu kontrolu postupka, unatoč tome što su vjerovnici ukazali na niz nepravilnosti. Prvostupanjski sud je sada ponovno zanemario zakonske okvire i svjesno dopustio da postupak traje neograničeno, čime je suprotno Stečajnom zakonu i načelima postupka omogućio proizvoljno produljenje predstečajnog postupka.
14. Sve navedeno jasno pokazuje da je postupak vođen bez ikakve zakonske ili proceduralne kontrole, što dovodi u pitanje zakonitost, transparentnost i pravnu sigurnost cijelog postupka.
15. Dakle, suprotno tvrdnjama Dužnika, uspješan dovršetak postupka nije izvjestan, budući da je tijekom njegova trajanja počinjen niz bitnih nepravilnosti te nisu ispunjeni zakonom propisani uvjeti za njegovo zakonito i uspješno okončanje.
16. Iz dosad navedenog, očito je da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno prava kada je dodatno produžio rokove za dovršetak ovog predstečajnog postupka i zabranu provođenja ovršnih postupaka i postupaka osiguranja.
17. Sporedno se ističe i da je prvostupanjski sud otišao korak dalje te je u točki 5. obrazloženja rješenja ostavio mogućnost dodatnog produženja navedenih rokova, čime je praktično omogućio da ovaj postupak traje neograničeno, odnosno u nedogled, bez ikakve naznake krajnjeg datuma do kada se isti mora okončati.
18. Takvo postupanje, osim što je nedopustivo, očigledno nije bila intencija zakonodavca, te ne proizlazi ni iz odredbi Stečajnog zakona niti iz relevantnih europskih propisa, osobito Direktive (EU) 2019/1023 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o okvirima za preventivno restrukturiranje, otpustu

duga i zabranama te o mjerama za povećanje učinkovitosti postupaka koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga, kao i o izmjeni Direktive (EU) 2017/1132 (Direktiva o restrukturiranju i nesolventnosti). Ta Direktiva, koja je uostalom prenesena u Stečajni zakon, jasno ističe potrebu sprječavanja prekomjernog trajanja postupaka restrukturiranja i nesolventnosti, navodeći među ostalim:

(6) Prekomjerno trajanje postupaka koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga u nekim državama članicama važan je čimbenik koji dovodi do niskih stopa naplate i odvraća ulagače od poslovanja u jurisdikcijama u kojima postoji opasnost od predugog trajanja i nepotrebne skupoće postupaka.

(16) Smanjenje trajanja postupaka restrukturiranja dovelo bi do većih stopa naplate za vjerovnike, budući da bi protjecanjem vremena dolazilo do daljnjih gubitaka vrijednosti dužnika ili njegova poslovanja.

(85) Također je potrebno smanjiti predugo trajanje postupaka u slučajevima nesolventnosti u brojnim državama članicama, budući da ono uzrokuje pravnu nesigurnost za vjerovnike i ulagače te dovodi do niskih stopa naplate.

19. Upravo suprotno tome, postupanje prvostupanjskog suda u ovom slučaju dovodi do situacije u kojoj se postupak može protezati neograničeno, čime se izravno ugrožavaju pravna sigurnost i interesi vjerovnika, a odstupa se od svrhe i ciljeva predstečajnog postupka.

Bitne povrede postupka

20. Sve navedene nepravilnosti dovele su do toga da se pobijano Rješenje ne može valjano ispitati, budući da isto nije na zakonu osnovano, ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama niti omogućuje utvrđivanje pravilnosti i zakonitosti odluke prvostupanjskog suda.
21. Naime, iz obrazloženja Rješenja nije razvidno na temelju kojih konkretnih činjenica i dokaza je sud donio odluku o produženju rokova, niti su obrazloženi razlozi zbog kojih je sud smatrao da su ispunjene zakonske pretpostavke za takvo produljenje.
22. Zbog izostanka jasnih, potpunih i razumljivih razloga o odlučnim činjenicama, pobijano Rješenje je u bitnom dijelu neobrazloženo te ga kao takvog nije moguće ispitati niti podvrgnuti pravilnoj kontroli, što predstavlja bitnu povredu odredaba postupka u smislu članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku, koji se supsidijarno primjenjuje i u ovom postupku.
23. Slijedom svega navedenog, vjerovnik predlaže da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske ukine pobijano rješenje i obustavi predmetni predstečajni postupak.

Vjerovnik p/p